

[Lilli Gyldenkilde]

på den limpind, at arbejderne ved at holde tilbage med 12 mia kr. skal spises af med et forslag til 800 mill. kr., som der end ikke er et flertal for herinde.

Poul H. Møller (KrF):

Det er rigtigt, hr. arbejdsminister, at jeg kaldte dette svækkede lovforslag, vi nu skal tage stilling til, for en tynd kop te. Arbejdsministeren erkendte selv, at det var et svækket forslag. Det kan godt være, når vi når nogle måneder ind i det nye år, 1980, hvor vi måske har set en lønhamstring, som man så skal forsøge at dæmme op for, at man vil erkende, at mit udtryk var nok så præcist.

Det er rigtigt, at jeg har talt om en binding til en organisation, det vil sige, det har jeg ikke, for jeg har talt om en binding til en organisations topmand, som ganske klart har været inde i billedet. Ingen er i tvivl om, hvad hans hensigter har været, hvad hans krav har været i relation til dette lovforslag.

Med hensyn til foranstaltningerne vedrørende dyrtidsreguleringen, disse dyrtidsportioner, som bliver tilbageholdt, er det rigtigt – det sagde jeg også i mit indlæg vedrørende reguleringspristallet – at det ændrede reguleringspristal er et skridt i den rigtige retning, men det var jo ikke nær tilstrækkeligt, man må også have det andet med.

Landbruget, som har demonstreret herude, er en anden organisation, det er rigtigt. Vi ved ud fra vort arbejde, at en meget stor del af landbruget befinder sig i en særdeles alvorlig økonomisk situation for øjeblikket. Derfor vil det være katastrofalt, om man skulle pålægge det nye byrder igennem denne promillelov. Derfor gik kristeligt folkeparti også imod det.

Jeg tror desværre, at jeg får ret i, at denne svækkelse af dette lovforslag, der nu ser ud til at skulle gå igennem, er en tynd kop te, og det vil få ganske alvorlige konsekvenser for den lønglidning, som nu utvivlsomt vil finde sted i de kommende måneder.

Glistrup (FP):

Arbejdsministeren beløj fremskridtspartiet, da han omtalte vor holdning til dyrtidsreguleringen. Det eneste argument, han kunne finde, var en vrangfortolkning af den betænkning af 10. marts 1975, der som underskrift bærer: »Auken (S) udvalgsformand«.

Hvis denne udvalgsformand havde sat sig ind i den pågældende betænkning, ville han have set, at fremskridtspartiets forslag var knyttet til massive skatenedsættelser med en forhøjelse af den skattefrie bundgrænse, og at det var på det grundlag, forslaget blev fremsat. Han vil erindre, at i marts 1975 var den parlamentariske situation sådan, at man måtte forudse; at den nye regering ville føre landet ud i en massiv arbejdsløshed, ville føre landet ud i et fuldstændig bundløst betalingsbalanceunderskud. Derfor måtte vi se at nå det mulige. Vore forudsigelser ved behandlingen i marts 1975 har fuldstændig vist sig at holde stik. Det har bestemt været i samtlige danskeres og ikke mindst de lavtlønnedes disfavør, at det er gået, som det er. Derfor kan arbejdsministeren ikke på vort forslag fra marts måned 1975 begrunde, at vi nogen sinde har været imod den automatiske dyrtidsregulering, som tværtimod bevirker, at medarbejderne får udbetalt deres penge i den mønt, som den også er udmålt i.

Det var chokerende at høre, at arbejdsministeren kunne sige, at det var et markant fremskridt, at man nu trak i den rigtige retning ved at inddrage et væld af dyrtidsportioner. Det får vi jo lejlighed til at diskutere nærmere på fredag, men det er absolut en udtalelse, der er grund til at anholde.

Derimod var der andre ting i arbejdsministerens indlæg, som meget klart fik afsløret, hvad der åbenbart er grundlaget for en fejl i regeringens helhedsplan. Arbejdsministeren sagde som en begrundelse i sit indlæg, at når landbruget haledede bruttofortjeneste hjem på 2 mia kr., så måtte man virkelig også for at få en afbalanceret helhed pålægge dem denne særgrundskyld. Jeg vil opfordre arbejdsministeren til her fra denne talerstol at oplyse, hvordan han er kommet frem til, at landbruget skulle få en gevinst på 2 mia kr. Når vi ser, hvor mange hundrede millioner kroner der kommer til at mangle i det tal, som regeringen har lagt til grund, og vi så modregner dem i den grundskyld, man er ved at opkræve, så kan vi faktisk få det forslag taget af bordet. Derfor tror jeg, at arbejdsministerens tale fik løst en af de andre hårdknuder, som dette ting er havnet i. Hvordan kommer arbejdsministeren til sine 2 mia kr.?

Arbejdsministeren (Svend Auken):